

VOGELNI KAMEN

LIST ŽUPNIJE RAVNE NA KOROŠKEM

leto 21 april 2019 št. 4

LASTNEMU SINU NI PRIZANESEL

Nekega večera sem se z "daljncem" sprehodil po televizijskih postajah. Ustavil sem se pri zanimivi oddaji o čudežih, ki se dogajajo na krajih, posvečenih z milostno bližino naše nebeške Matere Marije. Starejša ženska je vidno ganjena pripovedovala, kako je na enem teh krajev čudežno ozdravela. Imela je težko bolezen, ki naglo uničuje mišičevje in živce. Razni "učeni" strokovnjaki, ki so se razglašali za neverne, so taka čudežna (ali vsaj nerazložljiva) ozdravljenja posmehljivo "dajali v nič" – kakor da bi oni lahko odločali o tem, kdaj sme Bog poseči v človeška življenja. Debato je zaključil znani politik, ki je globoko veren mož. Povedal je zgodbo o mladem dekletu, ki je neozdravljivo zbolela. Vsi, ki so jo imeli radi, so molili za čudež. "In čudež se je res zgodil," je dejal. "Dekle ni ozdravelo, je pa svojo bolezen sprejemalo s takšno vedrino, da so mnogi ob njej dobili življenjski pogum."

V luči Kristusovega trpljenja je za vernega človeka tudi bolezen ena od oblik Božjega obiskanja. Bog včasih zahteva od nas kaj takega, kar nam je posebno pri srcu. Morda je to tudi zdravje, naše ali naših dragih. Mi pa bi radi Bogu služili, kadar vse gladko teče, če pa pridejo težave in preizkušnje, postanemo tožniki Boga. In vendar je Božji Sin odrešil svet s trpljenjem. Temu načinu odreševanja sebe in drugih se tudi mi ne moremo izogniti. Sprejeti moramo svoj delež trpljenja. Na to je Jezus pripravljaval tudi učence. Dobro je vedel, kako zelo jih bo potlačilo, ko bodo videli njegovo trpljenje in ponižanje na veliki petek, zato je trem izbranim na gori spremenjenja pokazal svoj poveljani obraz. Apostol Peter je bil tako prevzet od njegovega sijaja, da je predlagal, naj bi tam postavili tri šotore. Kmalu pa bo na dvorišču velikega duhovnika pred pričami tajil, da Kristusa sploh pozna. Tudi mi smo taki: radi bi bili s Kristusom v slavi, odtegujemo pa se mu, kadar je treba zanj trpeti.

Žpk. Edi Vajda

NAŠ OBRAZ: Margarita Foretić Jakob

Tokrat sem na razgovor povabila Margarito Foretić Jakob, članico župnijskega pevskega zbora in biblične skupine, in jo poprosila, da se predstavi bralcem našega glasila.

Že kar nekaj časa je minilo, kar ste se s sončne Korčule preselili med naše hribe. Povejte nam kaj o sebi, o Vašem življenju.

Rojena sem pred 59 leti na majhnem otoku Vrniku v Korčulanskem arhipelagu očetu kamnoseku in mami gospodinji. Imam še starejšega brata in dve mlajši sestri. Otroci smo veliko pomagali pri raznih opravilih okrog hiše in tudi očetu pri njegovem delu v kamnolomih. Srednjo šolo sem končala v Zagrebu, kjer sem živela in delala. Na Ravne me je pred 28 leti pripeljala ljubezen. Imam tri otroke. Mož je, na žalost, po težki bolezni umrl leta 2016.

Ker smo v postu, nam, prosim, zaupajte, kaj Vam pomeni ta čas in kako se pripravljate na največji krščanski praznik veliko noč. Kakšne običaje ste v tem času imeli na Hrvaškem?

Postni čas je čas milosti, ko nas Cerkev poziva, da se umirimo, pogledamo vase in 40 dni hodimo z Jezusom, se ustavimo na postajah križevega pota, se od Jezusa učimo, kako nositi svoj križ. Na otoku Korčula in tudi v mestu Korčula so običaji zelo drugačni kot tukaj. Moli se križev pot, a zelo lepe so tudi molitve žalostni Materi Božji v cerkvi Vseh svetnikov vsako postno nedeljo popoldan. Stoletna tradicija Korčule so »bratovštine«. Moški člani, po pripadnosti svojemu bratstvu različno oblečeni, sodelujejo na slovesnostih, še posebej v procesijah velikega tedna, in največjo procesijo na veliki petek bogatijo s posebnimi napevi, prižganimi svečami, 40-urnim klanjanjem pred Presvetim. Na veliko soboto še v nočnih urah v procesiji obiskujejo Božje grobove po vseh cerkvah in pri vsakem počastijo Jezusa. Na te dogodke me vežejo lepi, globoki spomini in si jih želim še kdaj doživeti.

Škofje so nam v Pastirskem pismu za letošnji postni čas spregovorili o katezezi. Poudarili so, da kateheza ni dolžnost samo župnikov in katehetov, ampak da moramo svoje poslanstvo opraviti tudi starši v svojih družinah. Kako se Vi trudite, da prenašate svojo vero na Vaše otroke in vnuke?

Vzgojena sem v veri. Redno smo obiskovali svete maše ob nedeljah in vseh večjih cerkvenih praznikih. Nihče ni nas otrok spraševal, ali bi šli v cerkev. Starši in sorodniki so vsi šli in bilo je normalno, da gremo tudi mi. V cerkvi sem se dobro počutila. Kot otrok sem sodelovala pri ljudskem petju, pozneje pa pri pevskem zboru. V srednji šoli sem bila z bratom v skupini mladih, ki so se zbirali pri verouku in molitvah. Tako sem živela in tako živim tudi tukaj, danes. Otrok nikoli nismo pošiljali samih v cerkev. Imeti morajo zgled staršev. Vse svoje pozitivne izkušnje z vero sem skušala deliti s svojimi otroki, še posebej zdaj, ko so odrasli in so skoraj vsi odšli na svoje.

V župniji že skoraj 10 let razdajate svoj talent in prepevate na koru. Pred kratkim ste se pridružili tudi biblični skupini, v kateri s svojo globoko vero bogatite vse člane. Kaj Vam pomeni sodelovanje v župnijskem občestvu in kako bi po Vašem lahko pridobili še več sodelavcev?

Dokler so bili otroci mlajši, sem se posvečala družini in nisem aktivno sodelovala v župniji, razen pri ljudskem petju. Nekoč sem domačim omenila, da se bom potem, ko me družina ne bo toliko potrebovala, pridružila pevskem zboru. Na to me je pred skoraj desetimi leti spomnila hčerka, takrat srednješolka. Tako sva se obe pridružili zboru. Zaradi študija in zdaj družine ona ne poje več. Sama prepevam z velikim veseljem, s petjem dobijo moje molitve krila. Tudi po boleči izgubi moža me je petje v zboru držalo na površju. Ker sem v obdobju žalosti tolažbo našla v psalmih in Sv. pismu, sem se pridružila biblični skupini, kjer so me zelo lepo sprejeli. Zdaj še hodim v službo. Ko bom imela malo več časa, se pridružim še kakšni skupini.

Ker bo glasilo izšlo pred veliko nočjo, nam zaupajte, kakšno bi bilo Vaše voščilo vsem našim župljanom.

"Smrt in življenje

sta se borila v prečudnem dvoboju:

Gospod življenja je umrl,

zdaj kraljuje živ!"

Tako pravi pesem slednica. Amen! Vesela Aleluja vsem!

Vprašanja pripravila Slavica Pristavnik

IZ VEROUČNIH KLOPI

SREČANJE STARŠEV IN BOTROV BIRMANCEV

Priprave na sv. birmo so v naši župniji v polnem teku. Vse bližje je sobota, 18. maja, ko bodo naši birmanci potrjeni v veri.

V soboto, 2. marca, smo bili na srečanje v župnijsko cerkev povabljeni starši in botri. Prisluhnili smo g. župniku Ediju, ki nam je osvežil spomin na darove Svetega Duha, ki jih bodo na dan zakramenta sv. birme prejeli naši birmanci: dar modrosti, dar umnosti, dar svéta, dar moči, dar vednosti, dar pobožnosti in dar strahu Božjega. Ti darovi prejemnika bolje usposobijo za življenje po Jezusovem nauku in s tem za krščansko pričevanje. Prav tako nas je g. župnik s pomočjo cerkvenega zakonika spomnil, kdo je lahko boter in kakšna je njegova vloga. Botrstvo je služba, ki jo Cerkev zaupa svojim pripadnikom, z namenom, da pomagajo novim kristjanom pri uvajanju v krščansko življenje. Botrstvo je zaupanje in čast, ki ju birmanec izkaže tistemu, ki ga zaprosi, da bi bil njegov boter. In botrstvo je tudi velika odgovornost za krščansko življenje in versko rast birmanca.

Po srečanju naj bi se staršem in botrom pri sv. maši pridružili še birmanci, a se je žal cerkev celo precej izpraznila.

V pripravi na sv. birmo starši in botri birmancev prosimo župnijsko občestvo, da moli za naše birmance!

Metka Rožen

ZGODILO SE JE

KRSTNI KAMEN SPET V CERKVI

Pri obnovi notranjščine naše župnijske cerkve leta 1991 so kamnit krstni kamen, ki naj bi bil po nekih virih iz 14. stoletja, stal pa je v Florjanovi kapeli in bil obnovljen leta 1968, začasno shranili v garažo. Ko ga je videl sedanji župnik g. Edi, je dejal: »Ta kamen mora v cerkev.« Dal ga je obnoviti, naročil nov podstavek (v izdelavi je še pokrov) in postavili smo ga v cerkev pred oltar Srca Jezusovega, kjer s svojim sijajem lepša notranjost svetišča, predvsem pa bo služil svojemu namenu, krstu novih kristjanov.

Zakrament sv. krsta je postavil Jezus Kristus zato, da nas posvečuje, daje čast Bogu, zida cerkev, krepi, hrani, oznanja in izraža vero.

Marjan Ruprecht

K sv. krstnemu patronu

O nebeški zavetnik, čigar ime smem nositi, prosi vedno zame pri Bogu. Utruj me v veri, podpiraj me v kreposti in varuj me v boju, da sovražnika zveličanja zmagam in dosežem večno slavo. Amen.

(Iz molitvenika za mladino K Jezusu, 1956)

Obnovitev krstne obljube

Nebeški Oče! Jaz, Tvoj otrok, Te zahvalim za milosti svetega krsta. Sveto zvezo si sklenil z menoj in jaz s Teboj, – danes to zvezo ponavljam s prisrčnim veseljem. – Odpovem se hudemu duhu in vsem njegovim delom. – Verujem v Tebe, Bog Oče, ki si me ustvaril. – Verujem v Tebe, Bog Sin, ki si mi odrešil. – Verujem v Tebe, Bog Sveti Duh, ki si me posvetil. – Verujem v sveto katoliško Cerkev. – Obljubim, da hočem živeti po njenih naukih.

Sveti moj patron, podpiraj me.
Moj angel varuh, varuj me.
Marija, ljuba Mati, pomagaj mi,
– da ostanem Jezusu zvest do smrti. Amen.

IZ NAŠIH SKUPIN

PLENUM NADŠKOFIJSKE KARITAS 2019

V soboto, 9. marca, se nas je okrog 300 sodelavcev in prostovoljcev župnijskih Karitas zbralo na PLENUMU Nadškofijske Karitas v Mariboru. Geslo letošnjega plenumskega srečanja je bilo STISKE MOJEGA SRCA OLAJŠAJ. Srečanje smo začeli s sv. mašo, ki jo je daroval gospod nadškof Alojzij Cvikel. V svojem nagovoru je povedal, da je plenum priložnost, da se srečamo ter utrjujemo vezi zaupanja in sodelovanja. Vsak od nas je kdaj v stiski. Takrat potrebujemo nekoga, ki nas razume, nam je blizu in nam pomaga. Povedal je tudi, da je včasih zaskrbljen, ko sliši, da Karitas med verniki težko dobi nove sodelavce, nove moči. Zaželel nam je, da naj nas letošnji plenum prebudi ter utrdi velikodušnost in darovanje, to pa bo mogoče le, če se bomo odprli Bogu, da nas ON osvobodi naših tesnob. Samo tako bomo v veselju in preprostosti delili to, kar smo tudi sami prejeli. Plenumsko srečanje smo nadaljevali v Slomškovi dvorani, kjer nam je po kratkem kulturnem programu najprej spregovoril predsednik NŠK g. Branko Maček, nato pa dr. Maksimiljan Matjaž o poslanstvu Karitas danes. Po poročilu o delu župnijskih Karitas in delu Nadškofijske Karitas v letu 2018, ki ga je podal generalni tajnik g. Božidar Bračun, smo se zbrali ob skupni mizi, pojedli in popili pripravljene dobrote ter se odpravili proti Koroški.

Ela Zadavec

VABILO NA POSTNO DUHOVNO OBNOVO

V soboto, 6. aprila, bo od 8.30 do 17. 30 na Homcu pri Slovenj Gradcu duhovno obnova za člane bibličnih skupin, bralce beril in tudi druge župljane. Vodila jo bo s. Snežna Večko.

Do 16. 30 bodo z odmorom za kavo in kosilom trije sklopi predavanj, razmišljanj in osebnega dela, od 15.30 dalje bo priložnost za sv. spoved, ob 16.30 pa bomo obnovo končali s sv. mašo.

PRIJAVITE se najkasneje do nedelje, 31. marca, naddekanu **FRANCU LINASIJU**

na 040 465 970 ali domačemu župniku

g. Ediju Vajdi.

ZANIMIVOSTI IZ ŽUPNIJSKE KRONIKE

Leto 1920

Črne koze in španska bolezen se tako hitro pojavijo v župniji, da se šolski pouk za celo postno obdobje prekine, da se prepove vsako zborovanje in vsaka prireditev za dobo bolezni. Še le na belo nedeljo, 11. 4., so se postavile stare svoboščine.

Dne 17. 4. se je razglasila železničarska stavka za celo Jugoslavijo in ta dan ni prišel noben vlak več.

Ker je socialistična železarska organizacija poklicala k stavki tudi vse drugo delavstvo, se je polastilo veliko vznemirjenje ljudstva tukaj in drugod. Dobro je sodilo ljudstvo: šlo je v resnici za preobrat v komunističnem smislu; poznejše odkritje je to dokazalo.

Delavstvo tukaj ni stavkalo, a radikalni socialisti so bili pripravljeni za slučaj, da se puč posreči v Ljubljani zasesti občino in »prevzeti« razna boljša gospodarstva in trgovine ter obrti. Hvala Bogu: »Ves up je šel po vodi – zdaj pa jadrajte za njim.«

»Jugoslovanska strokovna zveza« za Guštanj je prvič oficialno praznovala 1. maj kot dan dela. Korporativno so se njeni člani pridružili običajni procesiji prevaljske fare k sv. Križu. Socialistična organizacija pa je imela svoj 1. maj v Lešah ter plesala in se potapljala v alkoholu! Vsak po svoje ...!

Dne 17. julija je bila dovršena napeljava električne napeljave v tukajšnji župnijski cerkvi.

Dne 24. julija je dobila cerkev nove hrastove klopi. Klopi bi morale glasom pogodbe biti že leta 1916 – o veliki noči – postavljene, a vojska je zahtevala od mizarskega mojstra Mačiča Lovra na Prevaljah njegove najboljše pomočnike, zato se je delo zakasnelo.

Pripravil Alojz Bek

NAPOVEDNIK

- **31. marec, 4. postna nedelja** – ob 15.15. križev pot na Brinjevi gori; ob 14.00 odhod izpred trgovine Spar Ravne
- **6. april, sobota** – ob 9.00 duhovna obnova na Homcu pri Slovenj Gradcu
- **6. april, sobota** – od 9.00 do 13.00 dan prvoobhajancev
- **7. april, nedelja** – ob 18.00 velikonočna spoved s spokornim bogoslužjem
- **14. april, cvetna nedelja** – pri vseh sv. mašah (7.00, 10.00, 19.00) blagoslov snopov
- **18. april, veliki četrtek** – ob 19.00 slovesna sv. maša, spomin zadnje večerje, molitvena ura za duhovne poklice
- **19. april, veliki petek** – ob 15.00 pobožnost križevega pota, ob 19.00 obredi velikega petka, molitvena ura pri Božjem grobu
- **20. april, velika sobota** – ob 6.00 blagoslov ognja; blagoslov velikonočnih jedil: ob 10.00 pri Rutnikovi kapeli, ob 11.00 pri sv. Neži, ob 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00 v župnijski cerkvi, ob 17.00 pri sv. Antonu; ob 20.00 velikonočna vigilija
- **21. april, velika noč** – ob 7.00 vstajenjska procesija in slovesna sv. maša; ob 10.00 in 19.00 sv. maša
- **22. april, velikonočni ponedeljek** – ob 10.00 in 19.00 sv. maša

KRSTI - POGREBI

Zakrament sv. krsta so prejeli: 1. Ana Meško; 2. Vanesa Lah; 3. Nik Kavšak; 4. Eva Skernišak; 5. Sija Tomažič.

Zakramenta sv. zakona ni prejel noben par.

H Gospodu po večno plačilo so odšli: 15. Marija Šrot, 88 let, Ob Suhi 3 a; 16. Marija Pogorelčnik, 89 let, Čečovje 37 b; 17. Eva Marija Lešnik, 94 let, Javornik 30; 18. Ana Petek, 83 let, Trg 33, Prevalje; 19. Marjeta Hribernik, 78 let, Javornik 20; 20. Ana Kos, 90 let, Čečovje 37 a; 21. Henrik Pepevnik, 78 let, Čečovje 7 b; 22. Štefan Zimšek, 74 let, Javornik 22; 23. Matjaž Kopmajer, 41 let, Ob Suhi 27; 24. Marjeta Hutinski, 63 let, Gledališka pot 10.

Hvala za podporo Vogelnemu kamnu.

